

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 178.

Eyvende Session.

53de Møde.

Tirsdagen den 12te Febr.

(Fortsat)

v. Doctum: Af den foreliggende Betænkning vil det ærede Thing have seet, at den ærede Rigsdagsmand for Aalborg Amts 5te Valgfreds (S. A. F. W. Petersen), som jeg forøvrigt beklager ikke er her tilstede, og jeg have fundet os foranledigede til at afgive en fra Fleertallets Anskuelse afvigende Formening om det foreliggende Lovforslag. Jeg er bleven ledet hertil ved den Betragtning, at det er mindre heldigt gennem en Række af Aar, i en vigtig Green af Statskassen at vedligeholde den løse Tilstand, som er Følge af, at Embeder bestyres af Constituerede. Seer man hen til, hvad Staten har erkendt at være det Hensigtsmæssigste med Hensyn til Bestridelsen af dens Forretninger, saa vil man finde, at dette er den Form, under hvilken Embederne bestyres af faste, dertil ansatte Mænd; og at Erfaringen har vist, at denne Anskuelse er rigtig, forekommer mig at være utvivlsomt. Hvorvidt dette kan tilskrives, at Mænd, saaledes stillede, ere opfordrede til i en høiere Grad at sætte sig ind i de dem an betroede Forretninger, og derfor varetage disse med større Iver, eller hvorvidt det er Følelsen af det dem paahvilende større Ansvar, som leder dertil, dette er Noget, som jeg her ikke nærmere vil gaae ind paa. Jeg har kun villet fremhæve, at dette er den factiske Tilstand, ikke alene hos os, men ogsaa hos andre Nationer. — Gaaer man nu ud herfra, maa det altfaa ansees for et Døde, at Embeder blive

bestyrede af Constituerede. Der kan vel gives saadanne exceptionelle Forhold, som gjøre en Afvigelse fra dette almindelige Princip nødvendig, og at denne Nødvendighed er tilstede med Hensyn til det foreliggende Forhold, har Udvalgets Fleertal søgt at godtgjøre, idet man har gjort den Betragtning gjældende, at man ikke skal bebyrde Statskassen og Pensionsvæsenet med flere Embedsmænd og Pensionister, end det er nødvendigt, naar en mulig Forandring skal indtræde. Hensigtsmæssigheden heraf maa imidlertid være betinget af, at en saadan Forandring kan imødesees inden et begrændset Tidsrum, og at der er en forholdsvis Sikkerhed for, at en saadan paaatænk Omordning virkelig vil finde Sted; men at disse Betingelser ere tilstede i det nærværende Tilfælde, anseer jeg for meget tvivlsomt. Siden denne Lov blev vedtaget i 1851 er der hengaaet 5 Aar, uden at nogen Omordning af Udskrivningsvæsenet har fundet Sted. Det Gnefte, der er skeet, er, at den Grundtanke, som har foresvævet det tidligere nedsatte Udvalg, og som hidtil har henligget i Rigsdagens Archiv, nu er bleven afstrøkt i den Betænkning, der nu foreligger Rigsdagen. Seer man imidlertid hen til, hvorledes Ministeriet har stillet sig til Sagen, og sammenligner man dette med, hvad der desangaaende er udtalt for 5 Aar siden, saa vil man finde, at man snarere har sneret sig end nærmet sig det Maal, der af Fleertallet attraaes.

Gaaer man derefter over til at betragte det foreliggende Forslag eller den Grundtanke, som ligger til Grund for samme, saa vil man see, at denne i det væsentlige gaaer ud paa, at Udskrivningschefens Forretninger skulle henlægges under Amtmændene, at Lægsforstanderne